



"Ei ole ketään, ei yhden yhtäkään, joka etsii Jumalaa..." - Nämä sanat kaikuvat Raamatun lehdiltä osuvasti tähän pimentyvään aikakauteen. Suurin osa ihmisistä elää täysin piittaamatta Jumalasta ja Hänen tahdostaan.

*"Jumala katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäkensä, onko ketään ymmärtävistä, ketään, joka etsii Jumalaa." Ps.53:3*

Otsikkoni ajatus - *"tapahtukoon Sinun tahtosi"* - on suora poiminta *"Isä meidän rukouksesta."* Siinä Jeesus opettaa meitä huomioimaan myös rukouksessamme taivaallisen Isämme tahtoa. Rukouksemme saakin aivan erilaisen sävyn ja tarkoituksellisuuden, kun alamme rukoilla Hänen tahtoman laisinaan rukouksia. Minkä kaltaisia siis ovat rukoukset, jotka ovat Jumalalle mieleen?

*"Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa." Joh.4:23-24*

Miten voimme siis ymmärtää tämän osa-alueen Jumalan tahdosta? - Näemme, että rukous tulee olla sidoksissa totuuteen, eli yhtäpitävä totuuden kanssa ja tämä totuus on luonnollisestikin Jumalan sana. Sana tuli lihaksi Jeesuksessa Kristuksessa, ja Hän on tie, totuus ja elämä. Siksi rukouksemme on oikeutetusti Jeesuskeskeistä rukousta.

Jumalan tahto tulisi kiinnostaa jokaista uskovaista erityisellä innolla. Se toimii myös hyvin paljon elämää tasapainottavana tekijänä, koska siinä asettaa koko elämänsä ja ympäröivää maailmaa Hänen tahtonsa alaisuuteen. Hän Kaikkivaltiaana kyllä kykenee muuttamaan tilanteita tahtomallaan tavalla. Hän liikuttaa kansakuntia, tynnyttää raivoavan myrskyn ja Hän on se, jolla on valta antaa anteeksi ihmisen syntivelan.

Rukoillessamme Jumalan tahtoa tapahtuvaksi omassa elämässämme, olemmeko myös valmiit kuuntelemaan ja tottelemaan Hänen tahtonsa ääntä? On niin paljon helpompi luetella toiselle ihmiselle Jumalan tahdon alaisuuksia, mutta, entä omalla kohdalla? Olemmeko me valmiita astumaan alamaisuuteen, johon Jumalan Sana meitä johtaa? Pystyisimmekö kääntämään toisenkin posken, silloin, kun joku lyö ja haavoittaa meitä? Entä, miten suhtaudumme pahimpaan vihemieheen, joka kerta toisensa jälkeen on sivaltanut ja repinyt maahan kuniit unelmamme? - Tarvitsemme siihen toki Jumalan armoa ja voimaa, mutta mikään ei estä meitä ojentautumasta Hänen hyvää tahtoaan kohti.

*"Jumalan valtakunnan ja Hänen tahtonsa etsimisen"* - myös Jeesus esitti ydinkohteeksi omilleen. Murehtiessamme monista elämäämme liittyvistä asioista - meidän tulisi sen sijaan etsiä Jumalaa ja Hänen tahtoaan. Jeesus on luvannut siinä ohessa pitää meistä huolen. Hän antaa kaiken, mitä tarvitsemme. (Matt.6:33) Kunpa vain muistaisimme alati tämän, niin elämämme olisi suotuisaa ja yltykyläistä hyväksi elämää. Jokainen kyllä kykenee etsimään ja kysymään Jumalan tahtoa. Kun taivaallinen Isämme näkee asenteemme ja kiinnostuksemme Hänen tahdostaan, Hän kyllä siunaa sellaisen ihmisen.

Entä sitten, kun kohtaamme koettele muksia, menetyksiä ja tilanteita, joissa *elämä potkii päähän?* - Siinäkin on parasta rukoilla Jumalan tahtoa tapahtuvaksi. Hän tietää kuitenkin, mikä meille on parhaaksi ja mikä parhaiten rakentaa Hänen tahtonsa tuntemista elämämme ympäristössä. Aina emme välttämättä käsitä ja jaksa uskoa, että jotkut asiat olisivat Jumalan tahdon mukaisia, mutta silloinkin on hyvä luottaa ja uskoa Jumalaan. Hän totisesti tietää, mitä on tekemässä ja se koituu lopulta kaikkien parhaaksi. Toisinaan meidän ylpeälle olemukselle on vain hyväksi, että meitä jonkin verran nöyryytetään. Vaikka näyttäisi, että se koituisi Jumalallekin häpeäksi, lopulta tilanne nöyrytymisen jälkeen voi olla paljon parempi.

Sitten on myös niitä ihmisiä, jotka puhuvat aina Jumalan tahdosta, mutta eivät tee koskaan oikeastaan yhtään mitään. Saattaa olla, että he eivät uskalla, sen tähden, etteivät ole varmoja asiasta, ja taas toiset saattavat kysellä mitä olemattomimpiin asioihin Jumalan tahtoa. Emme me tarvitse paljoakaan ponnisteluja, paastoamisia ja mietintöjä *sukkien vaihtoon*. Sitä varten meille on annettu järki, joka kertoo kyllä, että likaiset vaatteet on vaihdettava, huonon auton kannattaa vaihtaa parempaan ja että menen tiettyyn kouluun vain siksi, että ylipäättään pääsin sinne. Voin täysin luottaa Jumalaan siinä, etten edes pääsisi paikkoihin, mihin minun ei olisi määrä mennä.

Toisinaan saatan rukoilla, että Jumala vaikuttaisi Pyhän Henkensä kautta tuntooni, että osaisin toimia luonnostaan Hänen tahtonsa mukaisesti. Pyydän, että innostuisin sellaisista asioista, mihin Hän tahtoo johtaa, samoin kuin valinnat, joihin joudun joka päiväisissä tilanteissa, että Jumala vain johtaisi tunteen, järjen ja oman tahtoni muuttumista niin, että kuljen sinne, minne pitääkin. Kysymys on uskosta ja luottamuksesta, että Jumala voi niin tehdä elämässämme ja olen laittanut merkille, että juuri näin tapahtuu. Minun ei tarvitsekaan hirveästi ponnistella, saavuttaakseni jotain, tai päästäkseni päämääriin, jotka olisivat sitten eduksi Jumalalle ja itselleni, vaan saan elää tyynen rauhallisesti omaa elämäni luottaen Hänen johdatukseensa. Asenne tulee vain olla uskonhenkinen, elämänmyönteinen ja Jumalan tahdosta kiinnostunut.

*"Ja Minä annan teille uuden sydämen, ja uuden Hengen Minä annan teidän sisimpäanne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen. Henkeni Minä annan teidän sisimpäanne ja vaikutan sen, että te vaellatte Minun käskyjeni mukaan, noudatatte Minun oikeuksiani ja pidätte ne." Hes.36:26-27*

